

[Klim Behnke]

afsløre, hvad planerne er for Socialdemokratiet. Jeg tror nok, jeg citerer korrekt, når jeg citerer hr. Poul Nielson for at sige, at det ville være »tåbelig grænsende til det forbryderiske«, hvis man privatiserede DONG på denne side af år 2012. Deri ligger jo en direkte og udtalt interesse fra Socialdemokratiet i, at akkurat lige så snart nytårsklokkerne ringer år 2012, ønsker man at smide DUC ud af Nordsøen og lade det statsejede DONG-selskab eller et af datterselskaberne overtage alle interesser i Nordsøen.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til Venstres ordfører, at det bl.a. er derfor, Fremskridtspartiet har følt det nødvendigt, at vi tager debatten op nu, for det skal ikke være i en sen natte-time op til jul i år 2011, at Folketinget skal til at finde ud af, hvad der nu skal ske, når der er eller ikke er et rødt flertal eller et borgerligt flertal, som henholdsvis vil gennemføre hr. Poul Nielsons planer eller forhåbentlig stoppe dem.

Under alle omstændigheder er det vores opfattelse, at Dansk Olie og Naturgas skal privatiseres, og at staten under ingen omstændigheder skal udvide sit engagement i Nordsøen i år 2012. Men den diskussion tager vi til den tid, og så må vi se, om hr. Poul Nielson eller undertegnede kan få fornøjelsen af at deltage i debatten.

I øvrigt citerede hr. Poul Nielson fra en repræsentantskabsudtalelse fra 1990 og understregede, at det var et enigt repræsentantskab. Hr. Poul Nielson skylder nok Folketinget at oplyse, at der også var en mindretalsudtalelse. »Jeg ved det, for jeg var der selv«, som det hedder i en sang.

Så til den konservative ordfører. Det undrede mig egentlig, at hr. Flemming Hansen ikke vedgår arv i større omfang. Situationen er jo den, at Det Konservative Folkeparti i sin tid stemte imod ved etableringen af DONG. Det synes jeg godt hr. Flemming Hansen kunne have afsløret for Folketinget ved denne lejlighed og måske have været en anelse mere positiv.

Hr. Flemming Hansen var også tvivlende over for, hvorvidt eventuelle købere ville kunne forstå at værdiansætte det potentiale, der ligger i DONG og i naturgasnettet. Jeg har imidlertid langt større tiltro til, at private, kommercielle selskaber er i stand til at vurdere, end at statsansatte embedsmænd eller politikere

skulle være i stand til at foretage sådanne værdiansættelser. Vi har jo netop i denne tid set uhyggelig mange eksempler på, at det offentlige, når man skulle vurdere, hvad noget var værd, end ikke har været i stand til at finde ud af, hvad et stykke jord egentlig var værd.

Langt mere positiv var Venstres ordfører, og det er jo da glædeligt, i og med at Venstre med hensyn til dette at skulle vedgå arv fra DONG måske havde mindre grund til at være så positiv, i og med at det jo var en SV-regering, der i sin tid startede dette naturgaseventyr.

Venstres ordfører mener, at situationen i øjeblikket er ganske uoverskuelig. Så håber jeg, at dette forslag kan medvirke til, at vi får gjort situationen mindre uoverskuelig, for det er jo ikke særlig betryggende, hvis et regeringsparti mener, at situationen for Dansk Olie og Naturgas er uoverskuelig. Det kunne tyde på, at der er et par ting, vi skal have undersøgt.

Lad mig derefter lige vende tilbage til noget, som flere har været inde på, nemlig spørgsmålet om, hvad der vil ske for de regionale selskaber, og jeg er også blevet mødt med den bebrejdelse fra mennesker uden for dette hus, at vi i beslutningsforslagets punkt 5 siger, at vi tager ikke stilling til de regionale selskabers fremtid.

Det kan vi imidlertid ikke. De regionale selskaber er organiseret som interessentskaber, der ejes af kommunerne. Det ville være særdeles betænkeligt, hvis Folketinget lovgav om ejerforholdene i de kommunalt ejede interessentskaber. Derfor lægges der op til, at de tværtimod får en større frihedsgrad, i og med at de skal fritages for deres pligt til at aftage naturgas fra DONG-koncernen, så de altså eventuelt kan gå ud og købe billigere gas og dermed forbedre deres økonomi frem for at være underlagt monopolstillingen i forhold til Dansk Olie og Naturgas.

SF argumenterede for, at der i en lang række andre lande er offentlig deltagelse i energisektoren, og at vi derfor også skal have det i Danmark. Men det, der er kendetegnende, er jo, at det har været en politisk faktor, at staterne har involveret sig i energisektoren. Det viser sig jo allertydeligst i eksemplet med Kuwait.

Men derudover er det altså også en historisk forkert oplysning, i og med at udviklingen i øjeblikket overalt på Jorden går i retning af, at det offentliges engagement netop i energisektoren bliver aftrappet.